

Megérdemelten jutott be labdarugó csapatunk az NB II. osztályába

Sok várpalotai sportrajongó vágya teljesült akkor, amikor a labdarugó csapatunk megérdemelt győzelmek után bejutott a Nemzeti Bajnokság II. osztályába.

Amikor a magyar sport újjászervezése után nyilvánosságra került az a hír, hogy a jövőben új beosztásban, a Megyei Bajnokságban fogunk szerepelni, sokan akadtak, akik félve bírálták meg a Megyei Bajnokság színvonalát, szeretnék volna fenntartani az NB. III. rendszerét. Megváltozott azonban a vélemény, mikor gyakorlatban kidőlt a Megyei Bajnokságban résztvevő csapatok erejének színvonala. Mikor végére értünk az első ízben lejátszott bajnokságnak, bizony fej-fej mellett haladt a Veszprémi Vasas, a Füzői Bástya és Várpalota. Mind a három csapatnak 43 pontja volt, tehát bizonyítéka annak, hogy van színvonal, van izgalom, ta-

ellen, megmutatta a csapat, hogy tud küzdeni és nem szerecsene, hanem a jó csapatteljesítménye az, ami az egyesületet sikerre vitte. Végeredményben, tehát sem a Megyei Bajnokság megnyerését, sem az osztályozó mérkőzések megnyerését nem lehet véletlennek nevezni.

Az edző szerepe a csapat eredményes működésénél

Prém Móric személye — miután elődjei az eredménytelen munka után már kidőlték és itt hagyták Várpalotát — ismét előtérbe került. Az „öreg Móricot” ismét kihúzták a tar-solyból. Ezuttal ismét megbizonyította, hogy ahova ő lép, ott bajnokság terem. Szerencsés keze van ennek a Prémnek, ilyen véleményyt is hallottunk. Ezt nem állítjuk ilyen meggyőzően, hiszen a keze alatt kétszer született bajnokság

nem tudna megfelelő eredményt elérni. Az Egyesület Vezetősége ezért megteszi a lépéseket

A játékosoknak a munkában való helyállása

Régen annak hallatára, hogy futbalistát akarnak munkára beosztani, a munkavezető háttán végig futott a hideg. Hiszen volt is benne valami, ez azonban egyrészt az akkori vezetői nevei munkájának a hiányossága volt. Azóta sokat változott a világ. A szocializmus építő államban, öntudatos sportolók élnek, akik derekasan kivesszük a részüket az ország építéséből, a termelő munkából. Így van ez Várpalotán is. Ahol megbeszülnek a sportolók és így természetesen labdarugóinkat is.

Példa előtérbe Bostai Gyula élmunkás vasasztérgályos, aki ma a megye legfőbb sportirányítója. Vagy a másik élmunkás esztérgályos Galambos István, aki szocialista városunk T. S. P. elnöke. Vagy a népszerű alacsony termetű labdarugó, Kedves Vilmos, akit a Város Tanács tagjává választottak. De el lehetne sorolni a többi játékosokat is és nyugodtan kérnénk bárnyikójuk művezetőjétől, vagy osztályvezetőjétől véleményyt, a munkához való viszonyt illetően.

Szégyenkezni nem kell miat-tuk, miként a zöld-gyepen úgy a munkában is elejárnak.

A pálya kérdésének megoldása

A legidősebb kérdés egyike ez. Van végre NB. II-es csapat, de nincs pályája. A pálya jelenlegi állapotában nem megfelelő magasabb osztály játékszínvonalához. Sok határozat hangzott el, sajnos a határozat mindeztideig csak papíron maradt meg. A pálya továbbra is göröngvös, köves

Megdicsérik...

Az ahydraló (szárító) üzemünket, mert 11 hónapja géphiba nélkül, végzi a munkáját, az utóbbi időben minőségileg kőgástalannal, amellet az idegen bányák által ide küldött kiérletti szenet is szárítja. Külön érdeme a szárító üzemnek, hogy az ott dolgozók több mint egy éve nem hiányoztak igazolatlanul.

A munka jó megszervezése, a munkafegyelem megerősödése, a jó közösség szellem kialakulása Steinhauer János üzemvezetőnek köszönhető.

Kívánjuk neki, hogy a jövőben is ilyen eredményesen dolgozzon tervünk teljesítése érdekében.

Szerkesztőség.

É tesítjük dolgozó nkat

1951 december 15-től a szakrendezésre, kórházba, felülvizsgálatra stb. u. azó beteg vasúti, autóbuszköltséget csak abban az esetben téríti meg az SZTK, ha a megváltott jegyét a helyi szervnél (üzemi kifzetőhelynél) bemutatja a beteg. A leszálló állomáson a vasúti jegyet nem kell tehát le-

adni, hanem az utazás cédját a beutalásra vonatkozó irattal kell igazolni. Autóbuszon utazás esetében is meg kell tartani a jegyet, de annak átvételéről a kaulauznál elismervénynt kell a íratni.

Üzemi Kifzetőhely.

A KULTÚRÉLETRŐL

A várpalotai bánya kultúrélete sajátságosan alakult. A kultúr igazgató, Leitner Ferenc bizonyos egyolda úságra tereli a várpalotai kultúréletet. Tény, hogy nagy szerepe és nagy jelentősége van kultúréletünkben a népi táncsoportnak, mely színpompás ruhában, igen sok nézőt gyönyörködtet. Ugyancsak komoly sikert értek el és azonkívül komoly nevelő hatásuk van az úgynevezett ifjúsági előadásoknak is, amelyek azonban még nem töltik be azt, amit a kultúra szó kifejez.

Hiányzik Várpalota kultúréte-téből annak ellenére, hogy helyiség biztosítva van hozzá, a komoly népi színjátszás. Nagyon nagy hatású volna ha a bányász önképzőkör fiatal-sága, vagy akár idős tagjai is lejátsszanának a bányászok e-őt egy bányászok életéről szóló kis színdarabot. Átvénnék az éien. járó szovjet kultúra tapasztalatait, mely üzemekben nívós kis

társulatokat nevel ki magának.

A másik komoly probléma az olvasó körök hiánya is. A bányavezetősége komoly összeg-eket áldoz könyvtárunk fejlesztésére. Még sincs arányban a könyvtárla-sók száma a könyvek mennyiségével. Itt a tömegszervezeteknek különösen az MSZT és a SZHSZ-nek kellene elől járni jó példával, és tanuló- és olvasó-köröket szervezni.

Hiányossága még a könyvtárnak az is, hogy egy héten csak kétszer tart könyvkiadási, illetve cserélési napot, és ezért vannak olyanok, akik ha délutános műszakban dolgoznak, azon a héten nem tudnak könyvet cserélni.

Várpalota városállakulása ré-méhetőleg nagyban megváltoztatja az eddigi lanyha kultúréletet. Most épül az új kultúrothon, mely egybe fogja az egész város kultúréletét és jó példát fog mutatni az üzemek felé.

Miért botorkálnak sötétben

